

НАРЕДБА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ ПО ЗАКОНА ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Наредбата урежда реда за разглеждане на спорове по Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Чл. 2. (1) Жалби и искания по чл. 69, ал. 1 и чл. 99, ал. 1 от ЗМГО за разглеждане на спорове, както и кореспонденцията по тях, се подават на място в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път чрез електронната поща или чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство. При подаване на жалбите и исканията по електронен път, както и на кореспонденцията по тях, те следва да са подписани с квалифициран електронен подпис.

(2) В случай на подаване по електронен път без квалифициран електронен подпис, датата на подаване се запазва, когато в 14-дневен срок от първоначално получените електронни документи до Патентното ведомство е изпратен техен идентичен екземпляр, подписан с квалифициран електронен или саморъчен подпис.

(3) В случай на подаване по факс, датата на подаване се запазва, когато в 14-дневен срок от получаването на факса до Патентното ведомство е изпратен оригиналът на документите, подписан с квалифициран електронен или саморъчен подпис.

(4) Когато срокът по ал. 2 и 3 не бъде спазен, за дата на подаване на документите по ал. 1 се счита датата на постъпване на подписания с квалифициран електронен или саморъчен подпис техен идентичен екземпляр или оригинал.

Чл. 3. (1) Жалбите и исканията, както и кореспонденцията по тях, се подават лично, или чрез упълномощено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗМГО, наричано по-нататък „пълномощник“. Жалбите и исканията може да бъдат подадени и чрез дружество или съдружие на представители по индустриална собственост или на адвокати, наричани по-нататък „обединение“.

(2) Когато жалбите и исканията, както и кореспонденцията по тях, се подават от лица, които нямат постоянен адрес или не са установени в Република България или в друга държава-членка на Европейския съюз, в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, действията пред Патентното ведомство се извършват чрез пълномощник или обединение.

(3) Официалният език, на който се подават жалбите и исканията и на който се води кореспонденцията, е българският.

Чл. 4. (1) Когато жалбоподателят или искателят са физически лица, в жалбата или искането се посочва името, презимето и фамилията; гражданството; ЕГН или личен номер, ако има такъв; постоянен и настоящ адрес или адрес на пребиваване, адрес за кореспонденция на територията на Република България, както и електронен адрес, ако има такъв.

(2) Когато жалбоподателят или искателят са юридически лица, в жалбата или искането се посочва наименованието и видът на юридическото лице в съответствие с регистрацията му; ЕИК, БУЛСТАТ или еквивалентен номер за чуждестранните юридически

лица; седалище и адрес на управление; държавата, по законодателството на която е учредено, адрес за кореспонденция на територията на Република България, както и електронен адрес, ако има такъв.

(3) С предоставянето на съответните данни жалбоподателят и искателят се съгласяват да получават кореспонденцията във връзка с жалбата или искането чрез едно от изброените средства:

1. уникален идентификатор (потребителско име) в Портала за електронни услуги на Патентното ведомство;

2. уникален идентификатор (потребителско име, персонален идентификационен код, единен граждански номер, електронен адрес и др.) в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление;

3. адрес на електронна поща;

4. мобилен или стационарен телефонен номер, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на съставения документ от информационна система за връчване или в случай че изтеглянето не е технически възможно, да позволява изпращане от получателя на обратно кратко текстово съобщение, потвърждаващо получаването на съобщението;

5. факс.

(4) Когато жалбоподателите или искателите са няколко, данните по ал. 1 – 3 се посочват за всеки поотделно, като се указва един от тях, с който да се води кореспонденцията, освен ако е упълномощен пълномощник.

Чл. 5. (1) Жалбите и исканията, както и кореспонденцията по тях, трябва да бъдат подписани лично от жалбоподателя или искателя, съответно от техния пълномощник. Когато жалбоподателите или искателите са няколко, жалбите или исканията се подписват от всеки един от тях или от техния пълномощник.

(2) Когато жалбоподателят или искателят са юридически лица, жалбата и искането, както и кореспонденцията по тях, се подписват от законния им представител с посочване на името, фамилията и длъжността му, или от упълномощен от него пълномощник.

(3) Когато жалбите и исканията, както и кореспонденцията по тях, се подават чрез обединение, те се подписват от поне един от членовете на обединението с посочване на неговото име и фамилия, наред с наименованието на обединението.

Чл. 6. (1) Когато по жалбите и исканията е упълномощен пълномощник, пред Патентното ведомство се представя писмено пълномощно на български език. Пълномощно, което е на чужд език, се представя придружено с точен превод на български език, заверен от лицето, което е извършило превода.

(2) Пълномощното по ал. 1 трябва да съдържа име и адрес на упълномощителя, данните за пълномощника (име, фамилия, електронен и пощенски адрес в Република България, номер на вписване и наименование на съответния регистър, в който е вписан), данни за обекта (входящ, съответно регистров номер и наименование) и обхвата на представителната власт. Когато жалбоподателят или искателят са юридически лица, пълномощното трябва да съдържа и името, фамилията и длъжността на подписалото се лице.

(3) Когато не е представено пълномощно или то не съдържа всички данни по ал. 2, от пълномощника се изисква в срока по чл. 18, ал. 4 да отстрани нередовностите. Ако те не

бъдат отстранени, на жалбоподателя или искателя се указва да потвърди действията на пълномощника в 7-дневен срок при условията на чл. 3а, ал. 2 и 3 от ЗМГО, в противен случай производство не се образува.

(4) Когато лицата, подали жалбата или искането са няколко, упълномощаването на пълномощник не е задължително, в случай че поне едно от тях е с постоянен адрес или е установено в Република България или в друга държава-членка на Европейския съюз, в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария.

(5) Когато пълномощното се отнася до няколко жалби или искания, се представя копие от него за всяка от тях. Верността на копията с оригинала на пълномощното се удостоверява с подписа на упълномощеното лице.

(6) При преупълномощаване заедно с пълномощното се представят и всички предходни пълномощни, от които може да се проследи представителната власт на лицето, подписало последното пълномощно.

(7) При упълномощаване на нов пълномощник в пълномощното изрично се отбелязва дали са оттеглени пълномощията на предходния. В случай че в пълномощното липсва такова отбелязване, на новия пълномощник се указва в 14-дневен срок да представи писмено уточнение от упълномощителя относно оттеглянето на предходните пълномощия. Ако в предоставения срок оттеглянето не бъде уточнено, последващата кореспонденция по жалбата или искането се адресира само до последното упълномощено лице.

(8) За оттегляне на жалбата или искането е необходимо изрично пълномощно.

(9) Разпоредбите на тази наредба, които се прилагат за пълномощниците, се прилагат съответно и за техните обединения.

Чл. 7. (1) Таксата за разглеждане на жалбите и исканията се заплаща с подаването им, но не по-късно от изтичането на срока по чл. 73, ал. 3 от ЗМГО.

(2) Таксите по ал. 1 може да бъдат заплатени на каса, чрез ПОС терминал, по банков или по електронен път.

(3) При извършване на плащането се посочват:

1. име на жалбоподателя или искателя;

2. входящият, съответно регистровият номер на обекта и неговото наименование;

3. основанието за плащането по Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България, приета с Постановление № 242 на Министерския съвет от 1999 г. (ДВ, бр. 114 от 1999 г.).

(4) Плащането се приема за извършено в срок, в случай че постъпилата в сметката на Патентното ведомство сума е наредена до изтичането на срока по ал. 1.

(5) В случаите на чл. 2, ал. 4, когато оригиналът или идентичният екземпляр на жалбата или искането постъпят в 7-дневен срок след изтичането на срока по чл. 2, ал. 2 и 3 или на този по чл. 18, ал. 7, при наличие на платена такса към неподписания екземпляр на жалбата или искането, същата се отнася към постъпилите впоследствие техен оригинал или идентичен екземпляр.

Чл. 8. (1) Кореспонденция се води със страните в производството, съответно с техните пълномощници, ако такива са упълномощени.

(2) Кореспонденцията се подава на място в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път чрез електронната поща или чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

(3) Кореспонденцията до Патентното ведомство трябва да съдържа данни за обекта (входящ, съответно регистров номер и наименование), входящ номер на жалбата или искането, във връзка с които е подадена, както и името и подписа на лицето, което я е подало.

(4) Когато лицата, подали жалбата или искането са няколко, но не е указано едно лице, с което да се води кореспонденцията, и не е посочен общ пълномощник, тя се изпраща на адреса на първия посочен жалбоподател или искател с адрес в Република България при условията на чл. 3а, ал. 2 - 4 от ЗМГО.

(5) Когато страна в производството е упълномощила обединение, кореспонденцията се адресира до него, а изходящата от обединението кореспонденция следва да съдържа данни за лицето, което я е подписало от името на обединението.

(6) Когато по жалбата или искането са упълномощени две или повече лица, в пълномощното се посочва общ адрес за кореспонденция с пълномощниците. В противен случай кореспонденцията се води с този от тях, подписал първи по ред жалбата или искането.

(7) Кореспонденцията със страните и техните пълномощници се води на български език, освен ако се изпраща до Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост, наричано по-нататък „Международното бюро“.

(8) Когато кореспонденцията до Патентното ведомство е представена на чужд език, тя следва да бъде придружена с точен превод на български език, заверен от лицето, което е извършило превода. Когато липсва превод или представеният такъв е неточен или не е заверен, на подателя се дава възможност да отстрани нередовността в 7-дневен срок. Ако нередовността не бъде отстранена в този срок, кореспонденцията не се взема предвид при разглеждането на жалбата или искането.

(9) По всяко време до приключване на производството страните или техните пълномощници могат да подадат искане кореспонденцията да се води с тях по електронен път.

Чл. 9. (1) По жалби и искания, подадени по електронен път, както и когато страната е предоставила данни съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 – 3 или такива се установят служебно от официални регистри или бази данни, кореспонденцията се води по електронен път, освен ако са налице непреодолими технически пречки за това.

(2) Кореспонденцията по електронен път се извършва чрез изпращане на съобщение в профила на лицето в Портала за електронни услуги на Патентното ведомство, в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление или на адрес на електронна поща.

(3) В случай че съобщаването по ал. 2 е неуспешно, то може да се извърши и чрез устно уведомяване, което се удостоверява писмено с протокол, подписан от извършилото го длъжностно лице и двама свидетели. Протоколът се прилага към преписката, като на адресата се съобщава, че може да получи кореспонденцията в 7-дневен срок, след изтичането на който тя се счита за връчена.

(4) При невъзможност за осъществяване на устно уведомяване, кореспонденцията се изпраща по факс, като за дата на получаване се счита датата, отразена върху съобщението за успешно изпращане.

(5) Когато съобщаването по ал. 2, 3 и 4 е неуспешно, документът се изпраща по пощата на адреса за кореспонденция, посочен от страната, с препоръчана пратка с обратна

разписка, като за дата на получаване на кореспонденцията се счита датата, отбелязана в обратната разписка.

(6) Когато няма посочен адрес за кореспонденция или уведомяването по ал. 5 е било неуспешно, документът се изпраща:

1. за българските физически лица – на настоящия адрес, а ако не могат да бъдат намерени на него, на постоянния им адрес;

2. за българските юридически лица – на вписания в съответния регистър адрес;

3. за пълномощниците – на адреса, вписан в съответния регистър.

(7) Когато в производството по спорове са упълномощени пълномощници, кореспонденцията се води с тях. При неуспешно уведомяване на пълномощник по реда на предходните алинеи се пристъпва към уведомяване на съответната страна при условията на чл. 3а, ал. 2 – 4 от ЗМГО.

(8) Когато уведомяването по ал. 1 – 7 е неуспешно, съобщение за неполучената кореспонденция се публикува на таблото за обявления и в интернет страницата на Патентното ведомство за срок от 14 дни, с изтичането на който кореспонденцията се счита за връчена.

(9) Публикацията по ал. 8 съдържа данни за производството и обекта (входящ, съответно регистров номер и наименование); името и адреса на лицето, получател на кореспонденцията; предмета на кореспонденцията; действията, които могат да се извършат и сроковете за тяхното извършване.

(10) За неуредените въпроси относно начина на водене на кореспонденция председателят на Патентното ведомство издава инструкция, която се публикува на интернет страницата на ведомството.

Глава втора **РАЗГЛЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ**

Раздел I. **Състави по спорове**

Чл. 10. (1) Споровете се разглеждат от състави, които отговарят на условията, определени в чл. 69, ал. 2 от ЗМГО.

(2) Не могат да са членове на състава по ал. 1 експерти, които са участвали при постановяването на обжалваното решение или са в отношения със страните по спора, пораждащи основателно съмнение за тяхната безпристрастност.

(3) Съставите по спорове се назначават за всеки конкретен случай със заповед на председателя на Патентното ведомство, с която се определят председателят и членовете на състава. Председател и членове на състава могат да бъдат само държавни експерти и юристи.

(4) Промени в назначения състав се правят със заповед на председателя на Патентното ведомство по негова инициатива, при отсъствие или отвод на председателя на състава или на някой от неговите членове.

Чл. 11. (1) Председателят на състава по спорове следи за размяната на кореспонденцията между страните и осъществяването на необходимите производствени действия в цялото производство по жалбата или искането, изготвя проект на становище за

вземане на решение, свиква и ръководи заседанията на състава.

(2) Членовете на състава по спорове подпомагат неговия председател при осъществяването на производствените действия по жалбата или искането, участват в заседанията на състава и правят предложения за допълване или изменение на проекта на становище при необходимост.

(3) Становището по спора се подписва от председателя на състава и неговите членове и се представя на председателя на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател за вземане на решение.

Раздел II.

Форма и съдържание на жалбите и исканията

Чл. 12. (1) Жалбите и исканията се подават в писмена форма на български език и трябва да съдържат:

1. данните по чл. 4, ал. 1 и 3, когато подателят е физическо лице;
2. данните по чл. 4, ал. 2 и 3, когато подателят е юридическо лице;
3. име, фамилия, адрес и идентификационен номер от съответния регистър на пълномощника, ако е упълномощен такъв;
4. наименование, адрес и идентификационен номер от съответния регистър на обединението, ако е упълномощено такова;
5. номер, наименование, вид и тип на марката – обект на производството;
6. списък на стоките или услугите на марката – обект на производството, във връзка с които е подадена жалбата или искането, когато оспорването е частично;
7. наименованието за произход или географското указание – обект на производството, и списък на стоките им по Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 6 от 2001 г.) (ДВ, бр. 64 от 2001 г.);
8. обосноваване на правен интерес за подаването на жалбата или искането, когато такъв се изисква;
9. правните основания на жалбата или искането;
10. мотиви във връзка с всички правни основания, факти и доказателства;
11. изрично посочване на данни, материали или документи, съдържащи търговска или друга защитена от закона тайна, както и мотиви за квалифицирането им като такива;
12. посочване в какво се състои искането на жалбоподателя или искателя;
13. подпис наред с името, фамилията и длъжността на подписалото се лице, в съответствие с изискванията на чл. 5;
14. опис на приложените материали, документи и доказателства, когато такива са представени към жалбата или искането.

(2) При обжалване на решение по заявка, която е била разделена или по която се иска разделяне, в жалбата се посочват данни за извършеното разделяне, съответно за искането за извършване на разделяне.

(3) В жалбите се посочват датата и видът на обжалваното решение, а когато жалбата е по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО, и данни за опозицията.

(4) В жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване се индивидуализират ясно и точно противопоставените по-ранни права, като се посочва:

1. номер, наименование, вид и тип на по-ранната марка по чл. 12, ал. 2, т. 1 – 8 от ЗМГО, както и списък на стоките или услугите, които се противопоставят;

2. наименование, вид, тип и изображение, ако има такова, на по-ранната общоизвестна марка по чл. 12, ал. 2, т. 9 от ЗМГО, номер, ако марката е заявена или регистрирана, датата, към която марката е станала общоизвестна, както и стоките или услугите, за които се претендира известност;

3. номер, наименование, вид и тип на по-ранната марка, ползващата се с известност по чл. 12, ал. 3 от ЗМГО, стоките или услугите, за които се претендира известност, датата, към която марката е станала известна, както и мотиви относно наличието на несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или тяхното увреждане;

4. наименование, вид, тип и изображение, ако има такова, на по-ранната нерегистрирана марка по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, стоките или услугите, за които се претендира действително използване, както и номерът на подадената заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, която е с дата на заявяване след датата на заявяване на марката – обект на производството;

5. номер, ако има такъв, наименование, вид и тип на по-ранната марка по чл. 12, ал. 5 и 6 от ЗМГО, както и стоките или услугите, които се противопоставят;

6. фирмата на търговец, ЕИК или други данни за регистрация на фирмата по чл. 12, ал. 7 от ЗМГО и стоките или услугите, за които се твърди, че фирменото наименование е използвано на територията на Република България;

7. номер, ако има такъв, наименование и вид на по-ранно регистрираното географско означение по чл. 12, ал. 8 от ЗМГО и стоките, за които се отнася, както и данни за обхвата му на закрила, оправомощеното лице и законодателството, съгласно което е възникнала закрилата;

8. данни за по-ранното право, когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 2 от ЗМГО, обхвата му на закрила, оправомощеното лице и законодателството, съгласно което е възникнала закрилата;

9. наименование на по-ранния сорт растение или порода животно и номер на сертификата когато искането за заличаване е във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 15 от ЗМГО или чл. 87, т. 2 от ЗМГО.

(5) С една жалба може да се оспорва едно решение по заявка за регистрация на марка или географско означение.

(6) С жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО не могат да се сочат правни основания, които не са били повдигнати при подаването на опозицията или да се разширява нейният предмет.

(7) С едно искане може да се оспорва регистрацията на една марка или географско означение.

(8) С едно искане за заличаване може да се противопоставят едно или повече по-ранни права, притежание на едно и също лице.

(9) Искането за заличаване може да бъде подадено от повече от едно лице, когато искателите са:

1. съпритежатели на противопоставените по-ранни права;

2. притежател и вписан лицензополучател на изключителна лицензия на по-ранната марка;

3. оправомощени съгласно съответното законодателство лица да се противопоставят на регистрацията на марка или географско означение.

(10) Когато жалбата или искането са подадени от няколко лица, приема се, че те са с правен интерес, ако поне едно от тях е притежател на всички по-ранни права, а останалите са съпритежатели и/или лицензополучатели на изключителна лицензия на някое от по-ранните права.

(11) Когато жалбите и исканията са подадени от няколко лица и едно от тях се оттегли като страна, производството продължава с останалите жалбоподатели и искатели.

Чл. 13. (1) Към жалбите и исканията се прилагат:

1. документ за платена такса, ако плащането е извършено по банков или електронен път;

2. пълномощно, ако се подава чрез пълномощник или обединение;

3. доказателства, когато е необходимо.

(2) Когато с искането за заличаване е противопоставена по-ранна общоизвестна марка по чл. 12, ал. 2, т. 9 от ЗМГО, се прилагат доказателства за определяне на известността ѝ съобразно обстоятелствата по чл. 12, ал. 10 от ЗМГО.

(3) Когато с искането за заличаване е противопоставена по-ранна марка, ползваща се с известност по чл. 12, ал. 3 от ЗМГО, се прилагат както доказателства за определяне на известността ѝ съобразно обстоятелствата по чл. 12, ал. 10 от ЗМГО, така и факти, аргументи и/или доказателства, че използването на марката – обект на производството, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(4) Когато с искането за заличаване е противопоставена нерегистрирана марка по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, се прилагат доказателства за започнало действително използване на нерегистрираната марка преди датата на заявяване, съответно приоритета на марката – обект на производството, както и доказателства за продължаване на използването ѝ към датата на подаване на искането.

(5) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 12, ал. 5 или чл. 92, ал. 1, т. 1 от ЗМГО, се прилага съдебно удостоверение за образувано производство или влязло в сила съдебно решение.

(6) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 12, ал. 6 от ЗМГО, се прилагат доказателства за придобиването, продължаващото съществуване и обхвата на закрила на марката на искателя, както и за отношенията на агентство или представителство между искателя и заявителя на марката – обект на производството. Ако марката на искателя се ползва със закрила съгласно законодателството на друга държава, се представя публикация на съответните разпоредби по приложимото законодателство, както и съдебна практика при наличието на такава.

(7) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 12, ал. 7 от ЗМГО, се прилагат доказателства, че фирмата на искателя е регистрирана съгласно съответното законодателство и е използвана на територията на Република България във връзка с идентични или сходни стоки или услуги преди датата на заявяване, съответно приоритетната дата на марката – обект на производството.

(8) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 12, ал. 8 от ЗМГО, се прилагат доказателства за придобиването, продължаващото съществуване и обхвата на закрила на географското означение с действие на територията на Република България. Ако географското означение се ползва със закрила съгласно законодателството на друга държава, се представя публикация на съответните разпоредби по приложимото законодателство, включително относно правото на искателя да забрани използването на

марката, както и съдебна практика при наличието на такава.

(9) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 36, ал. 3, т. 2 от ЗМГО, се прилагат доказателства за придобиването, продължаващото съществуване и обхвата на закрила на противопоставеното по-ранно право. Ако закрилата е възникнала съгласно законодателството на друга държава, се представя публикация на съответните разпоредби по приложимото законодателство, включително относно правото на искателя да забрани използването на марката, както и съдебна практика при наличието на такава.

(10) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б“ от ЗМГО, наред с доказателствата по ал. 9, могат да се представят проект, копие или оригинал на обекта на претендираното по-ранно авторско право, както и скици, договор за поръчка, договор за изработка, издателски договор, договор за продажба, трудов договор и други.

Чл. 14. (1) Когато с жалбите или исканията, както и в производствата по тях, се представят доказателства, те трябва да са на български език и да са заверени за вярност с оригинала. Доказателствата, които се представят на чужд език, следва да са придружени с точен превод на български език, заверен от лицето, което го е извършило. Представените материали се считат за заверени за вярност и точност на превода, ако са постъпили с кореспонденция, която е подадена по електронен път и е подписана с квалифициран електронен подпис, а при представяне на хартия, когато поне единият от екземплярите съдържа заверка.

(2) Като доказателства могат да се представят:

1. фактури, договори и други търговски документи;
2. каталози, рекламни материали;
3. публикации;
4. мостри, опаковки, етикети;
5. снимков материал;
6. официални документи;
7. клетвени декларации;
8. пазарни проучвания;
9. извадки от интернет;
10. други доказателства, допустими в административното производство.

(3) Доказателствата трябва да са четливи, номерирани и придружени с опис, който съдържа:

1. списък с последователно изброяване на всички приложения съобразно поставената върху тях номерация;
2. описание на доказателствата, включени във всяко приложение;
3. брой на материалите или документите и/или на техните страници, включени във всяко приложение;
4. посочване на страницата от постъпилата кореспонденция, на която е коментирано доказателството или е направено позоваване към същото;
5. изрично отбелязване, че в дадено приложение има данни, материали или документи с търговска или друга защитена от закона тайна.

(4) Страните следва да представят всички доказателства, с които разполагат във връзка с фактите и обстоятелствата, релевантни за спора.

(5) Когато във връзка с доказателства се констатира нередовности, на представилата ги страна се предоставя 7-дневен срок за отстраняването им.

(6) Доказателства, представени на чужд език, чийто превод на български език не е представен в срока по ал. 5, не се вземат предвид при разглеждането на жалбата или искането.

Чл. 15. (1) Когато с жалбите, исканията или кореспонденцията по тях се представят данни, материали или документи, съдържащи търговска или друга защитена от закона тайна, представилата ги страна трябва да посочи защитеното съдържание в момента на представянето им, като изложи мотиви относно поверителния характер на информацията. При липса на изрично посочване се приема, че сред доказателствата по спора няма данни, материали или документи, съдържащи търговска или друга защитена от закона тайна.

(2) Данни, материали или документи, съдържащи търговска или друга защитена от закона тайна, се представят в пълния им вариант и се предоставят на другата страна съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗМГО.

(3) Страните могат да представят доказателства, в които част от съдържанието е скрито или заличено, като същите не се разглеждат като доказателства с поверителен характер и решението по спора се постановява съобразно установимата от доказателствата информация.

(4) При необходимост се провежда допълнителна кореспонденция със съответната страна за изясняване на причините и обстоятелствата, поради които дадена информация следва да се счита за поверителна, във връзка с което се предоставя 7-дневен срок за отговор.

(5) Преценката за наличието на информация с поверителен характер се извършва от състава по спорове, определен да разгледа съответната жалба или искане, с оглед прилагане на реда по чл. 82 от ЗМГО.

(6) Съкратен вариант на решение не се изготвя, ако в същото не се съдържа позоваване на данни с поверителен характер.

Чл. 16. (1) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗМГО и по чл. 99, ал. 1, т. 1 от ЗМГО, както и кореспонденцията по тях, се подават в един екземпляр.

(2) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО и исканията, както и кореспонденцията по тях, се подават в два екземпляра. Втори екземпляр не се изисква, когато документите са постъпили по електронен път с квалифициран електронен подпис.

(3) Когато представените по електронен път документи са в голям обем, по преценка на председателя на състава по спорове, същите могат да се предоставят на ответната страна на оптичен диск или друг носител на електронни данни.

(4) Веществени доказателства, които могат да бъдат представени само в един екземпляр, следва да са придружени със снимков материал, който се изпраща на ответната страна. По искане на страните се осигурява възможност за запознаване с доказателствата на място в Патентното ведомство.

(5) Когато в производството са представени доказателства, които не могат да бъдат изпратени по електронен път, по факс или по пощата, на страните се предоставя възможност да се запознаят с тях на място в Патентното ведомство.

Раздел III.

Проверка за допустимост и формална редовност на жалбите и исканията

Чл. 17. (1) За всяка постъпила жалба или искане се изпраща съобщение на

заинтересованата страна.

(2) Когато обект на производството е международна регистрация и притежателят ѝ няма адрес на територията на Република България или пълномощник, съобщението по ал. 1 се изпраща на представителя пред Международното бюро, а при липса на такъв или при неуспешното му уведомяване – на притежателя на международната регистрация.

(3) С уведомлението по ал. 2 се предоставя едномесечен срок за посочване на пълномощник съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗМГО или посочване на адрес в Република България съгласно чл. 3а, ал. 3 от ЗМГО.

(4) Когато изискванията по ал. 3 не бъдат изпълнени в срок, като последваща кореспонденцията се изпращат единствено решенията по спора.

Чл. 18. (1) За всяка жалба се проверява:

1. спазен ли е срокът по чл. 70, ал. 1 от ЗМГО;

2. налице ли е правен интерес;

3. платена ли е държавна такса съгласно Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България;

(2) За всяко искане се проверява:

1. налице ли е действаща регистрация на марката, във връзка с която е подадено искането, съгласно изискването по чл. 70, ал. 2 от ЗМГО;

2. налице ли е правен интерес, когато такъв се изисква;

3. платена ли е държавна такса съгласно Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България;

4. подадена ли е заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, която е с дата на заявяване, по-късна от датата на заявяване на марката – обект на производството, и която се отнася до национална марка, марка на Европейския съюз или международна регистрация на марка с посочване на Република България или Европейския съюз, и за нея платена ли е такса, когато е противопоставена нерегистрирана марка по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО;

5. подавал ли е искателят опозиция срещу регистрацията на по-късната марка и по нея образувано ли е производство по чл. 57 от ЗМГО, когато искането за заличаване е на основание чл. 36, ал. 3, т. 1 от ЗМГО;

6. изтекъл ли е 5-годишен срок от датата на регистрация или датата на публикация на международната регистрация до датата на подаване на искането по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

(3) Когато жалба или искане, подадени от повече от едно лице, не отговарят на изискванията на чл. 12, ал. 10, на жалбоподателите или искателите се предоставя 14-дневен срок, в който да подадат отделни жалби или искания и да заплатят отделни държавни такси съобразно броя на лицата със самостоятелен правен интерес.

(4) Когато по жалбата или искането не е платена държавна такса или тя е в непълен размер, и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗМГО с по-късна дата на заявяване и за нея не е платена такса съгласно ал. 2, т. 4, на жалбоподателя, съответно на искателя, се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

(5) При неяснота относно наличието на платена държавна такса или датата, на която същата е платена, на жалбоподателя, съответно на искателя, се предоставя 7-дневен срок за представяне на доказателства за извършено плащане и/или за установяване на датата на неговото нареждане. Тази разпоредба се прилага и при неяснота относно наличието на обстоятелствата по ал. 2, т. 4.

(6) Жалби и искания, по които не са налице условията по ал. 1 – 5, са недопустими и производство по тях не се образува. В случай че е образувано производство по недопустима жалба или искане, същото се прекратява.

(7) Когато жалбата или искането не съдържа квалифициран електронен или саморъчен подпис и в срока по чл. 2, ал. 2 и 3 не постъпи подписан оригинал или идентичен екземпляр, на жалбоподателя или искателя се изпраща уведомление да потвърди подадената жалба или искане в 3-дневен срок. Ако в указания срок не постъпи изрично потвърждение с квалифициран електронен или саморъчен подпис, производство не се образува.

(8) За всяка допустима жалба или искане се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 12 и 13. Когато се констатира нередовности, на жалбоподателя, съответно на искателя, се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. По жалби или искания, по които нередовностите не са отстранени в указания срок, производството се прекратява, при условие че неотстранените нередовности се явяват пречка за продължаване на производството.

(9) При възражение на ответната страна относно представителната власт на пълномощник на юридическо лице, на пълномощника се предоставя едномесечен срок да представи доказателства, чрез които може да се проследи надлежното му упълномощаване от законен представител на юридическото лице.

(10) Ако в срока по ал. 9 не бъдат представени доказателства или от представените доказателства не може да се проследи надлежното упълномощаване, се прилага чл. 6, ал. 3.

Чл. 19. Отказът за образуване и прекратяване на производството по чл. 6, ал. 3, чл. 18, ал. 6, 7 и 8 и съобщаването за това се извършват по реда на чл. 73, ал. 6 и 7 от ЗМГО, без становище на състава по спорове.

Раздел IV.

Ред за разглеждане на жалбите и вземане на решение

Чл. 20. (1) След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 99, ал. 1, т. 1 от ЗМГО, съставът по спорове може да прецени, че е необходимо да обсъди нови факти и обстоятелства и/или да повдигне нови мотиви и/или основания за прекратяване на производството по заявката за марка, съответно за отказ на регистрацията на марката или географското означение.

(2) Когато с жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗМГО се отстраняват констатирани с проверката по чл. 46, ал. 2 от ЗМГО нередовности, ако съставът по спорове прецени, че е необходимо да бъдат представени допълнителни уточнения, жалбоподателят се уведомява за тях и му се предоставя едномесечен срок за отговор.

(3) След изтичането на срока по ал. 2 мотивите на жалбата, приложените към нея доказателства, ако има такива, мотивите на обжалваното решение и досието на заявката за марка или географско означение се разглеждат от състава по спорове.

(4) При претендиране на придобита отличителност по смисъла на чл. 11, ал. 2 от ЗМГО, във връзка с която са представени доказателства, се вземат предвид следните обстоятелства:

1. пазарен дял на марката във връзка със стоките или услугите, за които е заявена;
2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;
3. размер на направените инвестиции за популяризиране на марката във връзка със стоките или услугите, за които е заявена;

4. частта от релевантните потребители, които чрез марката идентифицират заявените стоки или услуги като произхождащи от конкретно лице;

5. други факти и обстоятелства, които свидетелстват за разпознаваемост на марката от потребителите и повишаване на отличителния ѝ характер.

(5) Решенията по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 99, ал. 1, т. 1 от ЗМГО се вземат по реда на чл. 75, ал. 4 и чл. 100, ал. 1 – 3 от ЗМГО и съдържат:

1. номер и дата на решението;
2. данни за жалбата и обжалваното решение;
3. данни за жалбоподателя и за пълномощника или обединението, ако са упълномощени такива;
4. обобщение на представените от жалбоподателя аргументи;
5. фактическа обстановка;
6. мотиви на решението;
7. произнасяне във връзка с исканията за оттегляне на заявката за марка, за разделяне или за ограничаване на списъка на стоките или услугите ѝ, ако такова не е направено до вземане на решението;
8. основание и диспозитив на решението;
9. подпис на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Чл. 21. (1) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО се разглеждат по реда на чл. 75, ал. 5 – 7 от ЗМГО.

(2) При постъпване на отговори, становища и доказателства след срока по чл. 75, ал. 5 и 6 от ЗМГО, без да са посочени уважителни причини за неспазването му, на представилата ги страна се предоставя 14-дневен срок за обосноваването им и за представяне на доказателства, ако е необходимо.

(3) Мотиви за наличието на уважителни причини се излагат най-късно в решението по жалбата.

(4) При необходимост за изпращане на допълнителна кореспонденция на страните се предоставя 14-дневен срок за становище.

(5) След изтичането на срока по чл. 75, ал. 6 от ЗМГО жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от състава по спорове.

(6) При противопоставяне на по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, при определяне на известността на по-ранната марка се вземат предвид обстоятелствата по чл. 12, ал. 10 от ЗМГО.

(7) При основанието по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО идентичността или сходството на марката – обект на производството, с нерегистрираната марка, както и идентичността или сходството на техните стоки или услуги, се преценява с оглед съществуването на вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната нерегистрирана марка.

(8) При преценка на доказателствата за използване в търговската дейност на територията на Република България на нерегистрирана марка се вземат предвид географският обхват, продължителността, публичното представяне и релевантният кръг потребители.

(9) При преценка на доказателствата за реално използване се вземат предвид обстоятелствата по чл. 13, ал. 2, т. 1 – 3 и т. 5 и чл. 21, ал. 3 – 5 от ЗМГО.

(10) В случай на отговори, становища и доказателства, постъпили при условията на чл. 75, ал. 7 от ЗМГО, съставът преценява дали изложените в тях факти и обстоятелства, съответно приложените доказателства са от значение за изхода на производството, дали същите са били известни и налични в рамките на предоставения срок или допълват относими факти и доказателства, които са били представени своевременно, дали със същите се оспорват служебно направени констатации или нови аргументи на ответната страна, дали приемането на същите би довело до необосновано забавяне на производството, както и наличието на други обстоятелства, които са възпрепятствали страната да спази срока.

(11) Решенията по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО се вземат по реда на чл. 75, ал. 12 от ЗМГО и съдържат:

1. номер и дата на решението;
2. данни за жалбата и обжалваното решение;
3. данни за страните в производството и за пълномощника или обединението, ако са упълномощени такива;
4. обобщение на представените от страните аргументи;
5. фактическа обстановка;
6. мотиви на решението;
7. произнасяне във връзка с исканията за оттегляне на заявката, за разделяне или за ограничаване на списъка на стоките или услугите ѝ, ако такова не е направено до вземане на решението;
8. основание и диспозитив на решението;
9. подпис на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Раздел V.

Ред за разглеждане на исканията и вземане на решение

Чл. 22. (1) Исканията се разглеждат по реда на чл. 76, ал. 1 – 5 от ЗМГО.

(2) При постъпване на отговори, становища и доказателства след срока по чл. 76, ал. 4 от ЗМГО, без да са посочени уважителни причини за неспазването му, на представилата ги страна се предоставя 14-дневен срок за обосноваването им и за представяне на доказателства, ако е необходимо.

(3) Мотиви за наличието на уважителни причини се излагат най-късно в решението по искането.

(4) При искания за заличаване, подадени на основание чл. 12, ал. 6 от ЗМГО, фактите, обстоятелствата и/или доказателствата за обосноваване на действията на агента или представителя се представят с възражението срещу искането за заличаване, а искането за прехвърляне на марката на действителния притежател се прави най-късно със становището по възражението.

(5) Когато искането, подадено на основание чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б“ от ЗМГО, е оспорено съгласно чл. 76, ал. 3 от ЗМГО и не са представени доказателства за образувано съдебно производство или за влязло в сила съдебно решение за установяване на съществуването на по-ранното авторско право, искането се оставя без уважение.

(6) Позоваването на чл. 37 от ЗМГО може да бъде направено изрично в ясно обособена част от възражението срещу искането за заличаване или в самостоятелна кореспонденция, подадена не по-късно от изтичане на срока по чл. 76, ал. 1 от ЗМГО. За прилагането на чл. 37 от ЗМГО следва да се представят доказателства, че искателят в

продължение на 5 последователни години е търпял използването на марката и е знаел за това.

(7) Искане за доказване на реално използване на по-ранната марка по реда на чл. 77 от ЗМГО може да бъде направено изрично като ясно обособена част от възражението срещу искането за заличаване или като самостоятелно искане, подадено не по-късно от изтичане на срока по чл. 76, ал. 1 от ЗМГО.

(8) При искане за отмяна на регистрацията на марка всяка от страните може да поиска определяне на по-ранна дата за отмяна, която следва да е ясно установима от представените доказателства и за нея да е обоснован правен интерес. По-ранната дата не може да попада в 5-годишния период след регистрацията на марката, когато искането е по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

(9) Посочването на по-ранна дата по ал. 8 може да бъде направено с възражението срещу искането за отмяна, съответно със становището по възражението.

(10) При искане за отмяна по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО и посочване на по-ранна дата по ал. 8, на притежателя на марката се предоставя двумесечен срок за представяне на доказателства за реално използване на марката през петте години, предхождащи по-ранната дата.

(11) Доказателствата по ал. 10 се изпращат на искателя за становище в едномесечен срок.

(12) Посочването на по-ранна дата по ал. 8 се разглежда от състава по спорове, при условие че не е доказано реално използване на марката през петте години, предхождащи датата на подаване на искането. В този случай, ако не бъде доказано реално използване и през петте години, предхождащи по-ранната дата, регистрацията на марката се отменя от претендираната по-ранна дата.

(13) При доказване на реално използване на международна регистрация на марка за изчисляването на 5-годишния срок след възникването на закрилата се взема предвид датата на публикация в Официалния бюлетин на Патентното ведомство на признаването на действието ѝ на територията на Република България, съответно датата на публикация в Бюлетина на марките на Европейския съюз на признаването на действието на територията на Европейския съюз. При липса на такава публикация се взема предвид датата на публикуване на съобщението за пълно или частично признаване на действието на международната регистрация на територията на Република България, съответно Европейския съюз, в периодичния бюлетин, издаван от Международното бюро, а при невъзможност да се установи тази дата, се взема предвид датата, на която е изтекъл срокът за изпращане до Международното бюро на предварителния отказ за признаване на действието на международната регистрация.

(14) При необходимост за изпращане на допълнителна кореспонденция на страните се предоставя 14-дневен срок за становище.

(15) След изтичането на срока по чл. 76, ал. 4 от ЗМГО искането, възражението, отговорът на притежателя на марката, становището на искателя и доказателствата, ако такива са представени, се разглеждат от състава по спорове.

(16) Когато искането за заличаване е подадено на основание чл. 12, ал. 5 и чл. 92, ал. 1, т. 1 от ЗМГО и е придружено с влязло в сила съдебно решение, съставът по спорове изготвя становище за решение без да се разменя кореспонденция между страните.

(17) При преценка на доказателствата за реално използване се вземат предвид обстоятелствата по чл. 13, ал. 2, т. 1 - 3 и т. 5 и чл. 21, ал. 3 - 5 от ЗМГО.

(18) При претендиране на придобита отличителност по смисъла на чл. 11, ал. 2 от

ЗМГО, във връзка с която са представени доказателства, се вземат предвид следните обстоятелства:

1. пазарен дял на марката във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана;
2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;
3. размер на направените инвестиции за популяризиране на марката във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана;
4. частта от релевантните потребители, които чрез марката идентифицират регистрираните стоки или услуги като произхождащи от конкретно лице;
5. други факти и обстоятелства, които свидетелстват за разпознаваемост на марката от потребителите и повишаване на отличителния ѝ характер.

(19) При противопоставянето на по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, при определяне на известността на по-ранната марка се вземат предвид обстоятелствата по чл. 12, ал. 10 от ЗМГО.

(20) При основанието по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО идентичността или сходството на марката – обект на производството, с нерегистрираната марка, както и идентичността или сходството на техните стоки или услуги, се преценява с оглед съществуването на вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната нерегистрирана марка.

(21) При преценка на доказателствата за използване в търговската дейност на територията на Република България на нерегистрирана марка се вземат предвид географският обхват, продължителността, публичното представяне и релевантният кръг потребители.

(22) В случай на отговори, становища и доказателства, постъпили при условията на чл. 76, ал. 5 от ЗМГО, съставът преценява дали изложените в тях факти и обстоятелства, съответно приложените доказателства са от значение за изхода на производството, дали същите са били известни и налични в рамките на предоставения срок или допълват относими факти и доказателства, които са били представени своевременно, дали със същите се оспорват служебно направени констатации или нови аргументи на ответната страна, дали приемането на същите би довело до необосновано забавяне на производството, както и наличието на други обстоятелства, които са възпрепятствали страната да спазва срока.

(23) Решенията по исканията се вземат по реда на чл. 76, ал. 8 и чл. 100, ал. 4 и 5 от ЗМГО и съдържат:

1. номер и дата на решението;
2. данни за страните и за пълномощника или обединението, ако са упълномощени такива;
3. обобщение на представените от страните аргументи;
4. фактическа обстановка;
5. мотиви на решението;
6. основание и диспозитив на решението;
7. произнасяне във връзка с искане за разделяне, ако това не е направено до вземане на решението;
8. датата на отмяна на действието на регистрацията на марката;
9. подпис на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Раздел VI. Особени случаи в производствата по жалби и искания

Чл. 23. (1) В производствата по жалби заявителят може да подаде искане за оттегляне или разделяне на заявката, за ограничаване или за промени в термините на списъка на стоките или услугите ѝ, а в производствата по исканията притежателят може да подаде искане за вписване на отказ от право върху марката за всички или за част от стоките или услугите, или за разделяне на регистрацията.

(2) Исканията по ал. 1 може да се подадат като ясно обособена част от кореспонденцията по спора или като отделни искания.

(3) За подаване на исканията по ал. 1 се изисква изрично пълномощно, когато действието се извършва чрез пълномощник или обединение. Изрично пълномощно не е необходимо при промени, които уточняват или изясняват термини в списъка на стоките или услугите във връзка с указания за нередовности, дадени при проверката по чл. 46, ал. 2 от ЗМГО или при разглеждане на жалбата.

(4) При искане за разделяне, частичен отказ от право, ограничаване или терминологични промени в списъка на стоките или услугите, новата формулировка на термините трябва да е безусловна, ясна, точна и да не излиза извън обхвата на списъка на стоките или услугите, чиято промяна се иска.

(5) Когато искането по ал. 1 е във връзка с международна регистрация на марка, то се подава до Международното бюро, като в производството по спора се представят доказателства за извършването му.

Чл. 24. (1) Исканията за оттегляне на заявка се разглеждат по реда на чл. 50, ал. 2 от ЗМГО.

(2) При оттегляне на заявката производството по жалбата се прекратява на основание чл. 79, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

Чл. 25. (1) Когато в исканията за ограничаване и промени в термините на списъка на стоките или услугите на заявката се констатира нередовности, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 нередовностите не бъдат отстранени, искането за ограничаване или промени в термините на заявката не се взема предвид при решаването на спора.

(3) Когато исканията по ал. 1 са редовни, съставът по спорове отразява промените в Държавния регистър на марките, за което се уведомява заявителят.

(4) Когато по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 2 от ЗМГО се ограничи списъкът на стоките или услугите, съставът по спорове може да прецени, че след ограничението възникват нови основания за отказ по чл. 11 от ЗМГО.

(5) Когато в производството по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО заявителят поиска ограничаване на списъка на стоките или услугите, предмет на спора, се прилага чл. 75, ал. 13 от ЗМГО. Ако с ограничението отпаднат всички стоки или услуги, предмет на спора, до опонента не се изпраща уведомление.

(6) Когато в производството по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО опонентът оттегли опозицията, се прилага чл. 75, ал. 13, изречение второ от ЗМГО, независимо дали оттеглянето е поради поискано ограничение в заявения списък на стоките или услугите.

(7) Произнасянето по исканията по ал. 1 и излагането на мотиви се извършва най-

късно с решението по жалбата или искането.

Чл. 26. (1) Исканията за отказ от право се разглеждат по реда на чл. 31 и 34 от ЗМГО.

(2) Когато бъде вписан отказ от право, се прилага чл. 76, ал. 11 и чл. 79, ал. 2 от ЗМГО.

(3) Когато искателят не е дал съгласие за вписване на отказа от право, отказът не се взема предвид при разглеждане на искането.

Чл. 27. (1) При искане за разделяне, направено в производството по жалби и искания, в отделно обособената заявка, съответно регистрацията, могат да бъдат само тази част от стоките или услугите, които не са предмет на спора.

(2) При констатиране на нередовности в искането за разделяне се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им.

(3) Когато в срока по ал. 2 нередовностите не бъдат отстранени, искането за разделяне не се взема предвид при решаването на спора.

(4) Когато искането по ал. 1 е редовно, на заявителя, съответно на притежателя, се изпраща съобщение за извършване на разделянето.

(5) Заявка за регистрацията на марка не може да бъде разделена, когато с решението по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗМГО се постанови връщането ѝ за повторно разглеждане на основанията по чл. 11 от ЗМГО.

(6) Произнасянето по искането по ал. 1 и излагането на мотиви се извършва най-късно с решението по жалбата или искането.

Чл. 28. (1) При наличие на свързани производства по смисъла на чл. 74, ал. 1 и 2 от ЗМГО на всички страни се предоставя 7-дневен срок, в който могат да се съгласят или да възразят срещу обединяването на производствата. Когато в предоставения срок не постъпи отговор, се приема, че е налице съгласие за обединяването.

(2) Решението на председателя на Патентното ведомство за обединяване на производствата се взема без становище на състав по спорове. Въз основа на решението за обединяване се издава заповед за назначаване на състава по спорове, който да разгледа обединените жалби или искания в общо производство.

Чл. 29. (1) Когато с влязло в сила решение съдът върне преписката с указания за повторно произнасяне по материалния закон или за отстраняване на процесуален пропуск, се издава повторно решение по спора.

(2) Повторно решение по спора се взема след становище на състава, в случай че съгласно мотивите на съда е необходимо отстраняване на процесуален пропуск или обсъждане на елементи от фактическия състав на правните основания, които не са били разгледани при предходното произнасяне.

(3) Когато със съдебно решение се отменя постановен отказ за регистрацията, заличаване или отмяна на регистрацията, повторно решение по спора не се взема.

Раздел VI.

Спиране, възобновяване и прекратяване на производствата по спорове

Чл. 30. (1) Производствата по жалбите и исканията се спират при наличието на

предпоставките по чл. 78, ал. 1 - 7 от ЗМГО и по реда на чл. 78, ал. 8 от ЗМГО с решение на председателя на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател, без изготвяне на становище на състава по спорове.

(2) Производството по жалба по чл. 69, ал. 1, т. 3 от ЗМГО или искане се спира при наличието на предпоставките по чл. 78, ал. 1 и 3 от ЗМГО, при условие че вземането на решение по жалбата или искането зависи от изхода на неприключеното производство с противопоставените по-ранни права.

(3) Когато са подадени повече от едно искания за заличаване срещу регистрацията на марка и същата се заличи, останалите производства се прекратяват. Ако регистрацията се заличи за част от стоките или услугите, производствата, чийто предмет съвпада със стоките или услугите, за които марката е заличена, се прекратяват.

(4) Когато е подадено искане за заличаване и искане за отмяна на регистрацията на една и съща марка, производствата не се спират.

(5) При спиране на производствата по жалбите и исканията сроковете престават да текат от датата на подаване на искането за спиране, когато то е по инициатива на една от страните по спора, или от датата на издаване на решението за спиране, когато е служебно.

(6) Когато производството по спора е спряно на основание чл. 78, ал. 7 от ЗМГО, шестмесечният срок започва да тече от датата на влизане в сила на решението за спиране.

(7) Спирането при условията на чл. 78, ал. 5, т. 2 от ЗМГО е еднократно в рамките на едно производство.

Чл. 31. (1) Производствата по жалбите и исканията се възобновяват при наличието на предпоставките по чл. 78, ал. 9 от ЗМГО с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател, без изготвяне на становище на състава по спорове.

(2) Решението за възобновяване на производството се съобщава на страните с указания относно последващите действия и срока за тяхното извършване.

Чл. 32. Производствата по жалбите и исканията се прекратяват при наличието на предпоставките по чл. 73, ал. 5 и чл. 79, ал. 1 и 2 от ЗМГО, както и по чл. 3а, ал. 4 от ЗМГО, чл. 18, ал. 6 и ал. 8, чл. 24, ал. 2, чл. 25, ал. 6 и чл. 30, ал. 3 от настоящата наредба, при условията и по реда на чл. 79, ал. 3 от ЗМГО с решение на председателя на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател, без изготвяне на становище на състава по спорове.

Раздел VII.

Служебно производство по заличаване

Чл. 33. (1) Служебно производство по заличаване на марка се образува със заповед на председателя на Патентното ведомство по негова инициатива или по сигнал от трето лице, в случай че са налице основанията по чл. 3б, ал. 6 от ЗМГО.

(2) Със заповедта по ал. 1 председателят на Патентното ведомство назначава ,и състава по чл. 69, ал. 2 от ЗМГО.

(3) След образуването на производството по служебно заличаване, на притежателя на правото върху марка се изпраща уведомление, в което се посочват основанията и мотивите за образуването на служебното производство и се предоставя двумесечен срок за

възражение.

(4) След изтичането на срока по ал. 3 и след изясняването на всички факти и обстоятелства по образуваното служебно производство, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение.

(5) Решенията по образуваните служебни производства за заличаване се вземат по реда на чл. 76, ал. 8 от ЗМГО и съдържат:

1. номер и дата на решението;
2. данни за притежателя на правото върху марка и за пълномощника или обединението, ако са упълномощени такива;
3. обобщение на мотивите за образуване на служебно производство и на представените от притежателя на правото върху марка аргументи;
4. фактическа обстановка;
5. мотиви на решението;
6. произнасяне във връзка с искания за разделяне, ако това не е направено до вземане на решението;
7. основание и диспозитив на решението;
8. подпис на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази наредба се прилага и за жалби и искания, по които няма влязло в сила решение до влизането ѝ в сила.

§ 2. Наредбата се приема на основание чл. 69, ал. 4 от ЗМГО.

§ 3. Изпълнението на наредбата се възлага на председателя на Патентното ведомство.